

og sidste del udvides perspektiverne noget. Her forsøger man at se ud i fremtiden med hensyn til hvilke problemer der tegner sig for det lokale styre i de nærmeste år, og hvilke muligheder der tegner sig for kommunerne.

Endelig er der en indledning, der er skrevet af redaktørerne, hvor man forsøger at samle trådene i artiklerne og især fokusere på forskelle mellem de nordiske lande og USA. Der lægges især vægt på, at skønt der naturligvis er meget store forskelle mellem forskellige områder af USA, er et fællestræk dog, at lovgivning om borgerdeltagelse eksisterer i langt ringere omfang end i de nordiske lande. Hele det offentlige planlægningssystem, der bliver mere og mere veludbygget i de nordiske lande, mangler en pendant i USA og det understreges endvidere at de lokale myndigheder er mere uafhængige af de centrale myndigheder i USA end i de nordiske lande.

Bogens store fordel er, at den indeholder en række systematiske oplysninger om lokalstyre og borgerdeltagelse. Den er en af de få kilder til disse forhold, der foreligger på engelsk. Imidlertid må det samtidig siges, at artiklernes korthed og variationen i indholdet betyder, at det er meget oversigtsmæssige analyser, der fremlægges. Endelig er det afgjort en mangel, at der ikke er litteraturhenvisninger eller litteraturlister i bogen.

Peter Gundelach

Mogens Nygaard Christoffersen og Bjarne Hjorth Andersen, Åbent interview. Socialforskningsinstituttets studie 41. København: Teknisk Forlag, 1982, 139 s., 35,00 kr.

I de seneste år er anvendelsen af såkaldte kvalitative metoder blevet mere og mere udbredt. I takt hermed er der sket en øget debat mellem forskere og praktikere om disse metoders anvendelighed. Derfor er det også en god ide at Socialforskningsinstituttet udgiver en bog om emnet. Åbne interview er i følge bogen (s. 28) "ikke-standardiserede dataindsamlingsmetoder, der kan være delvist strukturerede eller ustrukturerede. Det indebærer en fleksibel interviewsituation, der gennem intensiv udspørgen eller samtale har til hensigt at frembringe kvalitative data".

Rapporten er meget stærkt præget af, at være blevet til på Socialforskningsinstituttet. Det gælder for det første, fordi man i et kapitel gennemgår erfaringerne fra nogle af instituttets projekter, hvor man har anvendt åbne interview. Dette afsnit suppleres i øvrigt af et afsnit, hvor man analyserer metoders anvendelse i nogle udenlandske undersøgelser. For det andet forekommer det at

og sidste del udvides perspektiverne noget. Her forsøger man at se ud i fremtiden med hensyn til hvilke problemer der tegner sig for det lokale styre i de nærmeste år, og hvilke muligheder der tegner sig for kommunerne.

Endelig er der en indledning, der er skrevet af redaktørerne, hvor man forsøger at samle trådene i artiklerne og især fokusere på forskelle mellem de nordiske lande og USA. Der lægges især vægt på, at skønt der naturligvis er meget store forskelle mellem forskellige områder af USA, er et fællestræk dog, at lovgivning om borgerdeltagelse eksisterer i langt ringere omfang end i de nordiske lande. Hele det offentlige planlægningssystem, der bliver mere og mere veludbygget i de nordiske lande, mangler en pendant i USA og det understreges endvidere at de lokale myndigheder er mere uafhængige af de centrale myndigheder i USA end i de nordiske lande.

Bogens store fordel er, at den indeholder en række systematiske oplysninger om lokalstyre og borgerdeltagelse. Den er en af de få kilder til disse forhold, der foreligger på engelsk. Imidlertid må det samtidig siges, at artiklernes korthed og variationen i indholdet betyder, at det er meget oversigtsmæssige analyser, der fremlægges. Endelig er det afgjort en mangel, at der ikke er litteraturhenvisninger eller litteraturlister i bogen.

Peter Gundelach

Mogens Nygaard Christoffersen og Bjarne Hjorth Andersen, Åbent interview. Socialforskningsinstituttets studie 41. København: Teknisk Forlag, 1982, 139 s., 35,00 kr.

I de seneste år er anvendelsen af såkaldte kvalitative metoder blevet mere og mere udbredt. I takt hermed er der sket en øget debat mellem forskere og praktikere om disse metoders anvendelighed. Derfor er det også en god ide at Socialforskningsinstituttet udgiver en bog om emnet. Åbne interview er i følge bogen (s. 28) "ikke-standardiserede dataindsamlingsmetoder, der kan være delvist strukturerede eller ustrukturerede. Det indebærer en fleksibel interviewsituation, der gennem intensiv udspørgen eller samtale har til hensigt at frembringe kvalitative data".

Rapporten er meget stærkt præget af, at være blevet til på Socialforskningsinstituttet. Det gælder for det første, fordi man i et kapitel gennemgår erfaringerne fra nogle af instituttets projekter, hvor man har anvendt åbne interview. Dette afsnit suppleres i øvrigt af et afsnit, hvor man analyserer metoders anvendelse i nogle udenlandske undersøgelser. For det andet forekommer det at

være hovedproblemstillingen i bogen at analysere, hvilke muligheder der er for gennem undersøgelser, der anvender åbne interview, at give materiale der kan anvendes i politiske beslutningsprocesser.

Desværre kommer man derved meget lidt ind på andre og efter min mening langt mere relevante emner. Der er navnlig to problemstillinger, der savnes belyst i bogen. Den ene er en vurdering af denne teknik i forhold til andre teknikker ud fra mere videnskabsteoretiske overvejelser. Der er eksempelvis ikke ført sammenligninger med en hermeneutisk tradition. Den anden problemstilling, der mangler er en vurdering af problemer og vanskeligheder i forbindelse med analysen af de åbne interview. Det gælder dels de praktiske proceduremæssige problemer, eftersom der jo ikke som ved spørgeskemaerne er etableret en fast tradition for analysen af åbne interview, dels en stillingtagen til spørgsmålene om vurderingen af de åbne interviews gyldighed og pålidelighed.

På baggrund af disse mangler og beskrivelsen af problemstillingen i bogen, må man nok konkludere, at bogen snarere har karakter af et arbejdspapir internt på Socialforskningsinstituttet end en indføring i de åbne interviews teori og teknik.

Peter Gundelach